

13 Μαρτίου 2018

Έκοψαν το επίδομα στην κυρά της Κινάρου και της ζητούν και νοίκι!

/ Γενικά

Ψαλίδι έβαλε το υπουργείο Οικονομικών στο πενιχρό επίδομα της σύγχρονης Κυράς της Ρω, Ειρήνης Κατσοτούρη, που μαζί με τον γιο της Γιώργο είναι οι

μοναδικοί κάτοικοι της νησίδας Κινάρου στο κέντρο του Αιγαίου. Η 73χρονη γυναίκα, που επέστρεψε από την Αυστραλία για να φυλάξει το νησί της, κάνει έκκληση στο κράτος «να ρίξει κάποιο βλέμμα και σε αυτούς που φυλάνε Θερμοπύλες», αφού όχι μόνο της έκοψαν το επίδομα, αλλά της ζητούν να πληρώσει και μίσθωμα για τις ξέρες όπου βόσκουν τα λιγοστά κατσίκια της.

Πικρό χαμόγελο και απογοήτευση. Αυτή είναι η αντίδραση της κυρίας Ειρήνης Κατσοτούρχη στο άκουσμα της είδησης πως η -πρώην πλέον- αναπληρώτρια υπουργός Εργασίας Ράνια Αντωνοπούλου έλαβε αναδρομικά 23.000 ευρώ ως επίδομα... ενοικίου αν και κατέχει ακίνητα στην Ελλάδα και στις ΗΠΑ και δηλώνει καταθέσεις άνω των 250.000 δολαρίων στην JP Morgan. Η 73χρονη Ρηνιώ, όπως την αποκαλούν συγγενείς και φίλοι, μαζί με τον γιο της Γιώργο είναι σήμερα οι μοναδικοί κάτοικοι της απομακρυσμένης Κινάρου.

Τα τελευταία δύο χρόνια η Πολιτεία όχι μόνο τους έκοψε το μοναδικό επίδομα που λάμβαναν, αλλά καλούνται πλέον να πληρώσουν και... μίσθωμα για τις ξέρες όπου βόσκουν τα λιγοστά ζώα τους για να ζήσουν επάνω στο νησί. «Αυτοί τα παίρνουν διπλά και τριπλά και ζουν σαν βασιλιάδες και δεν νοιάζονται για εμάς τους ακρίτες που φυλάμε τα μικρά νησιά στο Αιγαίο, με τους Τούρκους να πετάνε συνεχώς πάνω από τα κεφάλια μας. Δεν θέλουμε πολλά, θέλουμε αυτά που δικαιούμαστε και μας έχουν κόψει», λέει στο «ΘΕΜΑ» η κυρία Κατσοτούρχη, που μαζί με τον γιο της βρίσκονται αντιμέτωποι με την γραφειοκρατία. Ο Γιώργος Κατσοτούρχης λάμβανε επιδότηση από τον Οργανισμό Πληρωμών και Ελέγχου Κοινοτικών Ενισχύσεων Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΟΠΕΚΕΠΕ) για την κτηνοτροφική του δραστηριότητα στο νησί.

Η Ειρήνη Κατσοτούρχη και ο γιος της Γιώργος είναι οι μοναδικοί κάτοικοι του νησιού με βασική ασχολία την κτηνοτροφία.

Ωστόσο, με το νέο ηλεκτρονικό σύστημα μαζί με τα υπόλοιπα δικαιολογητικά πρέπει να καταθέσει τίτλο ιδιοκτησίας, είτε μισθωτήριο συμβόλαιο της έκτασης όπου βοσκούν τα ζώα του, για να λάβει την επιδότηση. Το υπουργείο Οικονομικών θεωρεί την Κίναρο, όπως όλες τις νησίδες και βραχονησίδες, δημόσια περιουσία και ότι οι κάτοικοί τους θα πρέπει να πληρώνουν ενοίκιο, εκτός και αν προσκομίσουν μισθωτήριο ή τίτλους ιδιοκτησίας. Χαρτιά που δεν διαθέτει η οικογένεια Κατσοτούρχη, η οποία δυσκολεύεται να αποδείξει την ιδιοκτησία της στο νησί. Και να φανταστεί κανείς πως το ύψος της επιδότησης δεν ξεπερνάει τα 4.000 ευρώ, τα οποία συντηρούν δύο ανθρώπους που φυλάνε κυριολεκτικά Θερμοπύλες.

Οι ίδιοι περιμένουν την υλοποίηση των πρόσφατων δεσμεύσεων του αναπληρωτή υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης Γιάννη Τσιρώνη πως το επίμαχο βοσκοτόπι θα τους παραχωρηθεί ώστε να συνεχίσουν να λαμβάνουν το επίδομα, βοηθώντας τους έτσι να επιβιώσουν στο άγονο νησί. «Η Κίναρος είναι η ζωή μου. Δεν την αλλάζω με τίποτα. Εδώ είναι ο παράδεισος. Οχι η Αθήνα», λέει η κυρά Ρηνιώ, που παρά τις δυσκολίες παραμένει ευγενική και με το χαμόγελο στα χείλη, περιμένοντας από την Πολιτεία να σταθεί με προσοχή και σεβασμό στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι ακρίτες στο Αιγαίο.

Ο σύζυγος της κυρίας Ειρήνης, Νομικός Κατσοτούρχης, ζούσε επίσης στην Κίναρο μέχρι τον θάνατό του το 2013.

Στη μέση του Αιγαίου

Η Κίναρος είναι ένα μικρό βραχώδες νησί 4,5 τ. χλμ. στον θαλάσσιο χώρο ανάμεσα στις Κυκλάδες και τα Δωδεκάνησα, δυτικά της Καλύμνου και της Λέρου και ανατολικά της Αμοργού. Στην ψηλότερη κορυφή (296 μ.) του νησιού έχουν έρθει

στο φως ευρήματα που μαρτυρούν ανθρώπινη παρουσία από την αρχαία εποχή, ενώ αποτελεί προστατευόμενη περιοχή NATURA 2000 ως τόπος αναπαραγωγής του Αιγαιόγλαρου και του Μαυροπετρίτη. Τα πουλιά αυτά είναι και η παρέα της κυρά Ρηνιώς, μαζί με τα λιγοστά αγριοκάτσικα που επίσης φροντίζει. Το 1951 το νησί αριθμούσε 12 κατοίκους και σήμερα μόλις δύο.

Η Κίναρος είναι ένα μικρό βραχώδες νησί 4,5 τ.χλμ. στον θαλάσσιο χώρο ανάμεσα στις Κυκλάδες και τα Δωδεκάνησα, δυτικά της Καλύμνου και της Λέρου και ανατολικά της Αμοργού.

Μετά από 15 χρόνια στο Ντάργουιν της Αυστραλίας, το 1995 η κυρά Ρηνιώ επέστρεψε με τον σύζυγό της Νομικό Κατσοτούρχη στην Κάλυμνο και πέντε χρόνια αργότερα πήραν την απόφαση να εγκατασταθούν μόνιμα στην αγαπημένη τους Κίναρο. Ήταν η εκπλήρωση της υπόσχεσης που είχε δώσει στον γέροντα πατέρα της προτού φύγει για τη μακρινή Αυστραλία.

«Θα γυρίσω για να φυλάξω το νησί», του είχε πει, και τήρησε τελικά την υπόσχεσή της, έχοντας στο πλευρό της τον σύζυγό της, τον αγαπημένο της Μικέ όπως τον αποκαλούσε, που αν και Καλύμνιος την ακολούθησε χωρίς δεύτερη κουβέντα στην Κίναρο. «Αυτή είναι η πατρίδα μου και αυτός ο τόπος μου. Έχω χρέος να τον προστατέψω», έλεγε σε όποιον τον ρωτούσε γιατί επέλεξε να ζήσει στην άγονη αυτή βραχονησίδα στο κέντρο του Αιγαίου.

Οι δυο τους ξεκίνησαν ως σύγχρονοι Ροβινσώνες να επιδιορθώνουν το πατρικό σπίτι και να στήνουν τη νέα τους ζωή σε έναν τόπο όπου μόνο οι σωροί από πέτρες θύμιζαν πως παλαιότερα υπήρχαν εκεί σπίτια και ζούσαν άνθρωποι. Νερό από το παλιό πηγάδι και ηλεκτρικό ρεύμα από φωτοβολταϊκά, ζώντας με τα εντελώς απαραίτητα. Αν και στην αρχή προσπάθησαν να δημιουργήσουν συνθήκες που θα επέτρεπαν και σε άλλους νέους ανθρώπους να εγκατασταθούν μελλοντικά στο νησί, δεν τα κατάφεραν. Αυτό ήταν το μεγάλο παράπονο του συζύγου της κυρά Ρηνιώς έως τον θάνατό του, το 2013. «Ψάχνω να βρω έναν από τους 300 βουλευτές που να έχει κάποια αγάπη γι' αυτά τα νησιά και να ρίχνει κάποιο βλέμμα και σ' εμάς», είχε δηλώσει σε παλαιότερη συνέντευξή του ο ίδιος. Όσοι τον γνώρισαν μιλούν με τα καλύτερα λόγια. Υπήρξε άνθρωπος ήρεμος, σεμνός, ολιγαρκής, πραγματικός ακρίτας, που μαζί με τη σύζυγό του επέλεξαν συνειδητά να «φυλάττουν Θερμοπύλας».

Λίγο αργότερα τους ακολούθησε και ο γιος τους Γιώργος, ο οποίος άφησε πίσω του τις ανέσεις της Αυστραλίας για να ζήσει μόνιμα στο αγαπημένο του νησί, φροντίζοντας τους γονείς του, με βασική ασχολία την κτηνοτροφία. Μετά τον θάνατο του συζύγου της το 2013, η κυρά Ρηνιώ ζει στην Κίναρο με τον γιο της και κατά διαστήματα ταξιδεύει έως την Κάλυμνο για να δει την κόρη της και τα εγγόνια της που λατρεύει.

Μοναδική επικοινωνία με τον... έξω κόσμο είναι το μισθωμένο -από την Περιφέρεια Αιγαίου- σκάφος που κάθε εβδομάδα τροφοδοτεί το νησί με τις αναγκαίες

προμήθειες. Οσον αφορά την επικοινωνία, γίνεται μέσω κινητού τηλεφώνου αλλά και δορυφορικής σύνδεσης.

Στο μάτι των Τούρκων

Μια κουκκίδα στον χάρτη ουσιαστικά, η Κίναρος περιλαμβάνεται στη λίστα των 152 νησιών, νησίδων και βραχονησίδων στο Αιγαίο που η Τουρκία επιδιώκει να «γκριζάρει», υποστηρίζοντας προκλητικά ότι κατέχεται παράνομα από την Ελλάδα.

Οι πτήσεις τουρκικών μαχητικών πάνω από το νησί είναι συχνό φαινόμενο, αλλά αυτό δεν πτοεί τους δύο κατοίκους του, που σε πείσμα των γειτόνων υψώνουν την ελληνική σημαία στην ψηλότερη κορυφή και «φρεσκάρουν» συχνά την τεράστια γαλανόλευκη που έχουν ζωγραφίσει στη σκεπή του σπιτιού τους. «Ζούμε στο νησί και κρατάμε ψηλά τη σημαία για να τη βλέπουν οι Τούρκοι. Το νησί είναι ελληνικό από τα αρχαία χρόνια», λέει η κυρά Ρηνιώ.

Το πρωινό της 11/2/2016 ήταν η πρώτη που αντίκρισε τα συντρίμια του ελικοπτέρου AB-212 του Πολεμικού Ναυτικού που κατέπεσε στο βορειοδυτικό τμήμα του νησιού, με αποτέλεσμα να βρουν τραγικό θάνατο τα τρία μέλη του πληρώματός του. Οπως λέει, δεν θα σβήσει ποτέ από τη μνήμη της αυτή η εικόνα. «Με πήραν τηλέφωνο από το Πεντάγωνο και αμέσως ξεκίνησα να ψάχνω σε χαράδρες. Ράγισε η καρδιά μου όταν είδα τα συντρίμια. Παρακαλούσα τον Θεό μην τυχόν έχουν πάθει κακό τα παιδιά που ήταν στο ελικόπτερο. Δυστυχώς, λίγη ώρα αργότερα ήρθαμε αντιμέτωποι με την αλήθεια»

Πρόσφατα η Ελληνική Ένωση Επιχειρηματιών (ΕΕΝΕ) ανακοίνωσε πως αναλαμβάνει την πολυεπίπεδη υποστήριξη της μόνιμης κατοίκου του νησιού, «υιοθετώντας» ουσιαστικά την Κίναρο. Συγκεκριμένα, η ΕΕΝΕ θα καλύψει τις ανάγκες σε θέματα υγείας και ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, τροφίμων και ειδών άμεσης ανάγκης.

Επίσης, την όποια αναγκαία νομική, λογιστική ή φοροτεχνική υποστήριξη, καθώς και όλες τις τεχνικές ανάγκες που σχετίζονται με τη συντήρηση του ακινήτου και όλων των υποδομών του νησιού. Σύμφωνα με τον πρόεδρο της ΕΕΝΕ, η συγκεκριμένη κίνηση αποτελεί την απαρχή σειράς ανάλογων κινήσεων υποστήριξης και σε άλλες ακριτικές νησίδες του Αιγαίου. Μέχρι να υλοποιηθούν - και αν- οι πρόσφατες δεσμεύσεις του υπουργού, η κυρά της Κινάρου έχει τουλάχιστον από κάπου να πιαστεί. Κάτι είναι κι αυτό όσο βουίζουν πάνω από τα κεφάλι της τα τουρκικά μαχητικά...

Πηγή: [msn.com/el-gr/](https://www.msn.com/el-gr/)